

Конкурс байкарів

1. Увага! Увага!

Спішіть, поспішайте!

Дівчата та хлопці!

Глядіть, не минайте!

2. На конкурс запрошую

Гуртом й поодинці.

Чекають на вас

Байки і гостинці!

3. Добрий день Вам, люди добрі!

Щиро прошу вас до зали.

Раді вас усіх вітати!

Щастя і добра бажати!

4. Конкурс байкарів

Починаємо ми перший раз!

Хай веселий сміх іскриться

В серці кожного із вас!

- Добрий день, дорогі дітки, та шановні колеги. Ми сьогодні зібрались в цій залі, щоб цікаво провести час та послухати цікаві байки. Нажаль ми не знаємо, хто винайшов колесо, невідомо, хто перший самотужки навчився добувати вогонь, але ми знаємо, хто першим усміхнувся. Це була дитинка, немовлятко, яке, мов ранкове сонечко, подарувало світлу усмішку своїй матері. Так народився сміх. Колесо і вогонь допомагали людям у побуті, а сміх робив їх добрими, уважними один до одного, об'єднував, додавав здоров'я. З часом люди навчилися жартувати, розповідати дотепні історії, що викликали сміх. Таких людей називали дотепниками чи жартівниками.
- Український гумор народжувався у народних іграх, народній розмові, у піснях, переказах, які були і є джерелом творчості наших сміхотворців.
- Сьогодні ми з вами познайомимось з найвідомішими у всьому світі гумористами - байкарями. Але скажіть мені, чи ви знаєте що таке байка? (відповіді дітей)

- Так, дітки, байки - це короткі сатиричні оповідання повчального змісту, в яких висміюються людські вади та недоліки життя. Героями байок можуть бути не тільки люди, але й тварини, рослини, предмети, наділені певними рисами. В цьому ви і самі переконаєтесь, коли послухаєте байки. Можливо хтось в героях байки впізнає і себе. Байки по праву входять до золотого літературного фонду нашої країни і вивчаються у шкільній програмі. Поки є такі твори, є і надія на те, що люди зможуть позбутися вад і піднятися над матеріальною складовою життя.

Тож давайте розпочинати наш конкурс. А раз у нас конкурс, то представляю вам наше журі:

В житті потрібно вміти відрізнати лестощі від похвали. Льстецам завжди потрібно щось від вас. Тому вони всіляко готові вислужуватися перед вами, приписуючи вам ті якості, якими ви не володієте, але хотіли б мати. А коли отримають своє, то від них і слід прохолоне. Ось і поплатилася ворона своїм шматочком сиру в байці Івана Крилова «Ворона лисиця», яку вам зараз представлять учні 3-А класу Пахучий Павло та Черненко Діана. Тож слухаємо.

- Молодці, дякуємо.
- А хто герой наступної байки ви узнаете, коли відгадаєте загадку:
- В річці риба проживає-
Довгу морду вона має,
Гострі зуби, хижу вдачу -
В річці всі від неї плачуть.

У ставку найбільша злюка -
Це зубаста хижа...

- Так, діти, це щука. Щука – хижа риба, велика за розміром і масою. Тіло щуки має витягнуту форму, голова загострена, зуби гострі. Забарвлення щуки – сіро-зелене в цятку. Харчується в основному рибою, але може полювати і на водоплавних птахів та їх пташенят. Живе у глибоких річках, озерах по кілька десятків років. Отже, цією байкою Леонід Глібов

викриває несправедливий суд, засуджує нікчемних чиновників та суддів, викриває хабарництво, кругову поруку чиновників. І зараз ми почуємо у виконанні учнів 3-А класу Іващенко Дар'ї, Шаблія Максима та Садовничої Аріни байку Леоніда Глібова «Щука»

- Дякуємо. Ця байка вчить нас добра, справедливості, вчить бути чесними, не лукавити перед іншими, розбиратися в людях, ніколи не бути нікчемним чиновником, суддею, а бути справжньою людиною.

А зараз учень 3-Б класу, Медведьов Іван прочитає нам байку Микити Годованця «Дзеркальце», і розкаже нам про хлопчика Миколку та його хибні дії.

- Дякуємо, Івану. Тож як ви вважаєте? Винне дзеркало? Чи став чистим Миколка, коли розбив дзеркало? Так, не став. А що йому потрібно було зробити?
- Байки Л. Глібова знають багато поколінь українських дітей?(ці байки цікаві, повчальні, змістовні) Ми черпаємо з байок життєву мудрість. Вони нас вчать бути чесними, не потрібно лестити і без потреби вихвалити одне одного. Засуджувати нещирих, лицемірних, брехливих людей, викривати їх.

- Пам'ятайте про те, що вам у житті теж можуть зустрітися улесливі люди. Знайте, що це лихі люди! Вони не говорять правди, щирих слів, а захвалюють там, де не слід цього робити, погане вважають добрим. Ось про таких героїв ми зараз почуємо байку у виконанні учениці 3-Б класу Логвін Дарії .Леонід Глібов «Зозуля й півень»

- Дякуємо тобі, Даша.
- Наступна байка про качку, яка дуже любила попліткувати. Розкаже її Овейчук Артем, учень 4-А класу. Написала цю байку Марія Людкевич «Качка прачка».
- Молодець Артем.
- А чи знаєте ви чим відрізняється вуж від гадюки? Вуж має в середньому більший розмір ніж гадюка. На тулубі вужа простежується зміна кольорів: чим далі від голови, тим темніше забарвлення. Для того щоб знати, як відрізнити вужа від гадюки, необхідно запам'ятати, що особливою рисою всіх вужів є наявність світлих плям на голові, вони можуть бути жовтими, помаранчевими або білими. Розташовані вони в

області вух, тому їх ще називають “жовтими вухами”. Отруйні зуби у них відсутні. А у гадюки забарвлення може бути найрізноманітнішим, в тому числі і чорним. Намагаючись визначити, як відрізнити вужа від гадюки, треба знати, що тільки за окрасу це зробити не вдасться.

Мається ще одна риса, властива гадюкам – це зигзаг темного кольору на спині, що проходить по всьому тілу. І гадюки мають отруйні зуби.

- Ось про випадкову зустріч одного хлопчика з гадюкою вам і розкаже Яковець Євген, учень 4-А класу. Послухаємо.
- Дякуємо, Євгене.

Наступну байку автор написав, щоб навчити нас бути відповідальними за свої вчинки. Думка твору полягає в тому, що за всі свої вчинки людина обов’язково колись буде відповідати, розплачуватися. Зокрема, за зло, вчинене нею. Тому необхідно дбати про те, щоб всі твої вчинки були добрими, приносили користь і радість людям. Ніколи не можна чинити нікому зла. Для того, щоб підкреслити цю думку, автор використовує народне прислів’я:

"Що, братику, посіяв –

Те й пожнеш!"

У ролі злодія він представив вовка. А от що з ним сталося ми зараз і дізнаємось. Учень 4-Б класу, Новіков Назарій прочитає нам байку Л. Глібова «Вовкі кіт»

Дякуємо, Назарій. Тож давайте будемо відповідальними за свої вчинки, щоб не прийшов і до нас час розплати.

- А Кравченко Дар’я, учениця 4-Б класу розкаже нам про зустріч працювитої бджілки та нероби зозулі.
- Дякуємо тобі, Даша. Сподіваємось, що всі діти, коли виростуть будуть такими ж працювитими, як та бджілочка.
- А зараз слово нашому журі.
- На цьому наша зустріч закінчена. До нових зустрічей.